

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про судову систему і статус суддів» та процесуальних законів щодо додаткових заходів захисту безпеки громадянВерховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до №51, ст. 1122):

1) статтю 122 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Здійснення особою, яка керує транспортним засобом, руху в колоні у складі більше п'яти транспортних засобів без узгодження умов та порядку руху з відповідним підрозділом Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечує безпеку дорожнього руху, що спричинило створення перешкод для дорожнього руху, —

тягне за собою накладення штрафу від сорока до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від одного до двох років з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого»;

2) у статті 126:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого»;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого»;

3) у статті 164:

у частині першій:

абзац перший доповнити словами «а також здійснення діяльності інформаційного агентства без його державної реєстрації, після припинення його діяльності або з ухилянням від переєстрації за наявності передбачених для цього законом підстав»;

в абзаці другому слова «від двадцяти до ста» замінити словами «від шестисот до тисячі»;

в абзаці другому частини другої слова «від ста до п'ятисот» замінити словами «від тисячі до двох тисяч»;

4) у статті 185¹:

частину першу викласти в такій редакції:

«Порушення встановленого порядку організації або проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій їх учасником, у тому числі біля органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, підприємств, організацій, житла чи іншого володіння осіб, — тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до десяти діб»;

в абзаці другому частини другої слова «від двадцяти до ста» замінити словами «від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот»;

доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«Участь у зборах, мітингу, вуличному поході, демонстрації, іншому масовому заході в масці, шоломі або з використанням інших засобів чи способів маскування з метою уникнення ідентифікації особи або наявність у особи, яка бере участь у такому заході, відкритого вогню, піротехнічних засобів (освітлювальних, сигнальних, імітаційних), зброї, спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивою або дратівної дії, вибухових чи легкозаймистих речовин, предметів, спеціально пристосованих чи заздалегідь заготовлених для вчинення протиправних дій, а також участь у такому заході без дозволу органів внутрішніх справ у форменому одязі, що повторює або схожий на формений одяг працівників правоохоронних органів чи військовослужбовців, —

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Встановлення без дозволу органів внутрішніх справ для проведення зборів, мітингів, вуличних походів чи демонстрацій або під час їх проведення конструкторії, палаток чи інших малих архітектурних форм, предметів чи конструкцій, що використовуються як сцена, звукопідсилювальної апаратури, —

тягне за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб»;

5) у статті 185²:

в абзаці першому слова «посадовими особами» виключити;

абзац другий викласти в такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від двохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до десяти діб»;

6) абзац другий частини першої статті 185³ викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб»;

7) в абзаці другому частини першої статті 185⁶ слова «від двадцяти до п'ятдесяти» замінити словами «від вісімдесяти до ста»;8) у статті 185⁹:

в абзаці другому частини першої слова «від двадцяти до сорока» замінити словами «від сімдесяти до ста»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від ста двадцяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

9) у статті 188⁷:

абзац перший після слів «поштовий зв'язок та радіочастотний ресурс України» доповнити словами «або рішень щодо обмеження чи поновлення доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет»;

в абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від двохсот до чотирьохсот»;

10) в абзаці першому частини першої статті 188³¹ слова «та технічний» виключити;11) доповнити статтею 188⁴³ такого змісту:«Стаття 188⁴³. Невиконання законних вимог посадових осіб Служби безпеки України

Невиконання законних вимог посадових осіб Служби безпеки України, а також створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків, — тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

12) у статті 221:

слова та цифри «частиною четвертою статті 122» замінити словами та цифрами «частинами четвертою і п'ятою статті 122»;

після слова та цифр «статтею 124» доповнити словами та цифрами «частинами другою і третьою статті 126»;

після цифр «188⁴¹» доповнити цифрами «188⁴³»;

13) у статті 222:

у частині першій слово та цифри «статті 124¹ — 126» замінити словами та цифрами «статті 124¹, 125, частина перша статті 126»;

у пункті 2 частини другої слова та цифри «частинами другою і третьою статті 126» виключити;

14) частину другу статті 254 викласти в такій редакції:

«Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається у двох екземплярах, один з яких вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності. Вручення особі протоколу про адміністративне правопорушення підтверджується її підписом, а в разі відмови від підписання — поясненнями свідків такої відмови та вручення протоколу або відеозаписом цих фактів»;

15) у частині першій статті 255:

у пункті 1:

в абзаці другому:

слова та цифри «частини третя і четверта статті 122» замінити словами та цифрами «частини четверта і п'ята статті 122»;

після слова та цифр «стаття 124» доповнити словами та цифрами «частини друга і третя статті 126»;

в абзаці «органів Служби безпеки України»:

після слова та цифр «статті 172⁴ — 172⁵» доповнити цифрами «188⁴³»;

слова та цифру «крім пункту 9 частини першої» замінити словами «крім правопорушень щодо невиконання норм і вимог криптографічного захисту секретної інформації, внаслідок чого виникає реальна загроза порушення її конфіденційності, цілісності і доступності»;

в абзаці «органів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» слова та цифри «пункт 9 частини першої статті 212²» замінити словами та цифрами «пункт 9 частини першої статті 212² (крім правопорушень щодо невиконання норм і вимог технічного захисту секретної інформації, внаслідок чого виникає реальна загроза порушення її конфіденційності, цілісності і доступності)»;у пункті 2 цифри «185¹, 186⁵» замінити словами та цифрами «частини перша і друга статті 185¹, стаття 186⁵»;пункт 7¹ виключити;

16) перше речення частини третьої статті 256 викласти в такій редакції:

«У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу цей факт фіксується поясненнями свідків такої відмови або відеозаписом, а також відповідним записом у протоколі»;

17) у другому реченні частини четвертої статті 258 слова «Цей протокол» замінити словами «У разі складення протоколу він»;

18) частину першу статті 265² після цифр «121¹» доповнити словами та цифрами «частиною п'ятою статті 122»;19) статтю 277² доповнити частиною третьою такого змісту:

«Належним підтвердженням повідомлення особи про місце і час розгляду справи (отримання особою повістки або ознайомлення з її змістом в інший спосіб) є підпис особи про отримання повістки, у тому числі на поштовому повідомленні, або відеозапис вручення особи повістки, або будь-які інші дані, що підтверджують факт вручення особи повістки або ознайомлення з її змістом».

2. У частині четвертій статті 74 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №6, ст. 56):

третє речення після слів «неповаги до суду вирішується» доповнити словом «цим»;

доповнити реченнями такого змісту: «Постанова про притягнення до відповідальності за неповагу до суду ухвалюється без складення протоколу про адміністративне правопорушення, повинна містити відомості, передбачені статтею 283 Кодексу України про адміністративні правопорушення, є остаточною і оскарженню не підлягає. У разі ухвалення судом постанови про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу контроль за виконанням такої постанови здійснюється відповідними органами доходів і зборів».

3. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №25-26, ст. 131):

1) у статті 109:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк»;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років»;

2) доповнити статтями 110¹, 151¹ такого змісту:«Стаття 110¹. Екстремістська діяльність

1. Виготовлення, зберігання з метою збуту чи розповсюдження, а також збут чи розповсюдження екстремістських матеріалів, у тому числі через засоби масової інформації, мережу Інтернет, соціальні інтернет-мережі, використання чи демонстрування екстремістських матеріалів перед масовим зібранням людей, у тому числі на зборах, мітингах, під час вуличних походів, демонстрацій, публічних висловлювань чи закликів екстремістського характеру, а також фінансування зазначених дій або інше сприяння їх організації чи здійсненню, у тому числі шляхом надання інформаційних послуг, грошових коштів, нерухомості, навчальної, поліграфічної чи матеріально-технічної бази, телефонного, факсимільного чи інших видів зв'язку, за відсутності ознак більш тяжкого злочину, —

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією екстремістських матеріалів.

2. Ті самі дії, вчинені повторно, —

караються штрафом від однієї до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією екстремістських матеріалів.

Примітка: під екстремістськими матеріалами слід розуміти призначені для оприлюднення документи на паперових, електронних чи будь-яких інших носіях, що містять інформацію екстремістського характеру, тобто закликають, обґрунтовують чи виправдовують необхідність здійснення діяльності щодо планування, організації, підбурювання, підготовки або вчинення дій з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу, посягання на територіальну цілісність, недоторканність, суверенітет держави, насильницького захоплення або утримання влади чи владних повноважень, незаконного втручання в діяльність або перешкоджання законній діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів владних повноважень, виборчих комісій, громадських об'єднань, їх посадових чи службових осіб, закликають, обґрунтовують чи виправдовують необхідність розпалювання соціальної, расової, національної, етнічної, мовної чи релігійної ворожнечі та ненависті, здійснення масових заворушень, порушення громадського порядку, хуліганських дій та актів вандалізму з мотивів соціальної, расової, національної, етнічної, мовної чи релігійної ворожнечі та ненависті, порушення прав, свобод і законних інтересів осіб, у тому числі пряме чи непряме обмеження прав або встановлення прямих чи непрямих привілеїв людини і громадянина за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками, пропаганду виключності, переваги чи неповноцінності людини (соціальної групи) за ознакою її соціальної, расової, національної, етнічної, мовної, релігійної належності або ставлення до релігії»;

«Стаття 151¹. Наклеп

1. Наклеп, тобто умисне поширення завідомо недостовірних відомостей, що ганьблять честь і гідність іншої особи, —

карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до одного року.

2. Наклеп у творі, що публічно демонструється, в засобах масової інформації або в мережі Інтернет, а так само вчинений особою, раніше судимого за наклеп, — карається штрафом від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до одного року.

3. Наклеп, поєднаний з обвинуванням у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину, —

карається виправними роботами на строк від одного до двох років або обмеженням волі на строк до двох років»;

3) у статті 162:

абзац перший частини першої після слів «огляду чи обшуку» доповнити словами «блокування до них доступу»;

у частині другій:

абзац перший після слів «вчинені службовою особою» доповнити словами «групою осіб»;

в абзаці другому слово «п'яти» замінити словом «шести»;

4) у статті 194:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від двохсот до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк від одного року до двох років, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк»;

в абзаці другому частини другої слово «трьох» замінити словом «п'яти»;

5) абзац другий частини першої статті 279 викласти в такій редакції:

«карається штрафом від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до двох років»;

6) абзац другий статті 293 викласти в такій редакції:

«караються штрафом від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до двох років»;

7) в абзаці другому частини першої статті 294 слово «восьми» замінити словом «десяти»;

8) у статті 295:

абзац перший після слів «захоплення будівель чи споруд» доповнити словами «блокування доступу до житла, будівель, споруд чи іншого володіння осіб, підприємств, установ чи організацій»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до шести років»;

9) у статті 296:

в абзаці другому частини другої слова «позбавленням волі на строк до чотирьох років» замінити словами «позбавленням волі на той самий строк»;

в абзаці другому частини третьої слово «п'яти» замінити словом «шести»;

10) у статті 341:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до шести років»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Блокування будівель чи споруд, що забезпечують діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, з метою перешкоджання нормальній роботі підприємств, установ, організацій —

караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк»;

11) у статті 342:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк від двох до шести років»;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років»;

12) у статті 343:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Незаконне збирання, зберігання, використання, знищення, поширення конфіденційної інформації про працівника правоохоронного органу, працівника державної виконавчої служби, їхніх близьких родичів або членів сім'ї, розповсюдження матеріалів або інформації, що мають явно образливий характер та демонструють зухвалу зневагу до працівника правоохоронного органу чи працівника державної виконавчої служби, тиск, залякування чи вплив у будь-який інший спосіб на працівника правоохоронного органу чи працівника державної виконавчої служби, вчинені з метою помсти, перешкоджання виконанню ним службових обов'язків чи з метою домогтися прийняття незаконного рішення, або публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликami до вчинення таких дій, —

караються штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до шести місяців»;

абзац другий частини другої доповнити словами «або позбавленням волі на строк до трьох років»;

13) у статті 345:

у частині першій:

абзац перший після слів «близьких родичів» доповнити словами «або членів сім'ї»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «чи його близьким родичам» замінити словами «його близьким родичам або членам сім'ї»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до шести років»;

в абзаці першому частини третьої слова «або його близьким родичам» замінити словами «його близьким родичам або членам сім'ї»;

14) у частині першій статті 347:

в абзаці першому слова «чи його близьким родичам» замінити словами «його близьким родичам або членам сім'ї»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до п'яти років»;

15) у статті 348:

в абзаці першому слова «чи його близьких родичів» замінити словами «його близьких родичів або членів сім'ї»;

в абзаці другому слово «дев'яти» замінити словом «восьми»;

16) в абзаці першому статті 349 слова «чи їх близьких родичів» замінити словами «їхніх близьких родичів або членів сім'ї»;

17) доповнити статтями 361³, 361⁴ і 362¹ такого змісту:«Стаття 361³. Несанкціоноване втручання в роботу державних електронних інформаційних ресурсів або інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем критичних об'єктів національної інформаційної інфраструктури

1. Несанкціоноване втручання в роботу державних електронних інформаційних ресурсів або інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем критичних об'єктів національної інформаційної інфраструктури, що призвело до витоку, втрати, підробки, блокування інформації, спотворення процесу обробки інформації або до порушення встановленого порядку її маршрутизації, —

карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією програмних і технічних засобів, за допомогою яких було вчинено несанкціоноване втручання, які є власністю винної особи.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони заподіяли значну шкоду, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією програмних і технічних засобів, за допомогою яких було вчинено несанкціоноване втручання, які є власністю винної особи.

Примітка. У статтях 361³ і 362¹ цього Кодексу під критичним об'єктом національної інформаційної інфраструктури слід розуміти об'єкт, на якому на-

ДОКУМЕНТИ

явна принаймні одна інформаційна (автоматизована), телекомунікаційна або інформаційно-телекомунікаційна система, порушення функціонування якої може призвести до: надзвичайної ситуації техногенного характеру; спричинити негативний вплив на стан екологічної безпеки держави; спричинити негативний вплив на стан економічної безпеки держави, порушити стале функціонування банківської або фінансової системи держави; порушити стале функціонування транспортної інфраструктури держави; блокувати роботу або спричинити руйнування стратегічно важливих для економіки та безпеки держави підприємств, систем життєзабезпечення та об'єктів підвищеної небезпеки; блокувати діяльність органів державної влади чи органів місцевого самоврядування; порушити стале функціонування інформаційної або телекомунікаційної інфраструктури держави, у тому числі її взаємодію з відповідними інфраструктурами інших держав; блокувати діяльність військових формувань, інших суб'єктів сектору національної безпеки та оборони, органів військового управління Збройних Сил України, систем керування зброєю; призвести до масових заворушень; спричинити розголошення державної таємниці.

Стаття 361⁴. Несанкціоновані збут або розповсюдження інформації з обмеженим доступом, що оброблюється в державних електронних інформаційних ресурсах

1. Несанкціоновані збут або розповсюдження інформації з обмеженим доступом, що оброблюється в державних електронних інформаційних ресурсах, —

караються позбавленням волі на строк від двох до чотирьох років з конфіскацією програмних або технічних засобів, за допомогою яких було здійснено несанкціоновані збут або розповсюдження зазначеної інформації, які є власністю винної особи.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони заподіяли значну шкоду, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з конфіскацією програмних або технічних засобів, за допомогою яких було здійснено несанкціоновані збут або розповсюдження зазначеної інформації, які є власністю винної особи;

«Стаття 362¹. Несанкціоновані дії з інформацією, що оброблюється в державних електронних інформаційних ресурсах або інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних системах критичних об'єктів національної інформаційної інфраструктури, вчинені особою, яка має право доступу до такої інформації

1. Несанкціоновані зміна, знищення або блокування інформації, що оброблюється в державних електронних інформаційних ресурсах або інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних системах критичних об'єктів національної інформаційної інфраструктури, вчинені особою, яка має право доступу до такої інформації, —

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією програмних і технічних засобів, за допомогою яких було вчинено несанкціоноване втручання, які є власністю винної особи.

2. Несанкціоновані перехоплення або копіювання інформації, що оброблюється в державних електронних інформаційних ресурсах або інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних системах критичних об'єктів національної інформаційної інфраструктури, якщо це призвело до її витоку, вчинені особою, яка має право доступу до такої інформації, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією програмних і технічних засобів, за допомогою яких було вчинено несанкціоноване втручання, які є власністю винної особи.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони заподіяли значну шкоду, —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією програмних і технічних засобів, за допомогою яких було вчинено несанкціоноване втручання, які є власністю винної особи;

18) у статті 376:

частину першу викласти в такій редакції:
«1. Незаконне збирання, зберігання, використання, знищення, поширення конфіденційної інформації про суддю, його близьких родичів або членів сім'ї, розповсюдження матеріалів або інформації, що мають явно образливий характер та демонструють зухвалу зневагу до судді або правосуддя, тиск, залякування чи втручання в будь-який інший спосіб у діяльність судді, вчинені з метою помсти, перешкоджання виконанню суддею службових обов'язків чи з метою домогтися винесення неправосудного рішення, або публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, —

караються штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до двох років»;

в абзаці другому частини другої слово «трьох» замінити словом «чотирьох»;

19) у статті 377:

у частині першій:
в абзаці першому слова «щодо їх близьких родичів» замінити словами «щодо їхніх близьких родичів або членів сім'ї»;
абзац другий викласти в такій редакції:
«карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до чотирьох років»;
у частині другій і третій слова «присяжному або їх близьким родичам» замінити словами «присяжному, їхнім близьким родичам або членам сім'ї»;
абзац другий частини другої викласти в такій редакції:
«карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років»;

20) в абзаці першому частини першої статті 378 слова «присяжному або їх близьким родичам» замінити словами «присяжному, їхнім близьким родичам або членам сім'ї»;

21) в абзаці першому статті 379 слова «присяжного або їх близьких родичів» замінити словами «присяжного, їхніх близьких родичів або членів сім'ї»;

22) в абзаці першому статті 380 слова «членів їхніх сімей та їхніх близьких родичів» замінити словами «їхніх близьких родичів або членів сім'ї»;

23) у статті 382:

у частині першій:
абзац перший після слів «набрали законної сили» доповнити словами «чи підлягають негайному виконанню»;

в абзаці другому слова «до трьох» замінити словами «від двох до чотирьох»;

в абзаці другому частини другої слова «до п'яти» замінити словами «від двох до п'яти».

4. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№40-42, ст. 492):

1) у частині третій статті 162:

третє речення після слів «неповаги до суду вирішується» доповнити словом «цим»;

доповнити реченням такого змісту: «Постанова про притягнення до відповідальності за неповагу до суду ухвалюється без складення протоколу про адміністративне правопорушення, повинна містити відомості, передбачені статтею 283 Кодексу України про адміністративні правопорушення, є остаточною і оскарженню не підлягає. У разі ухвалення судом постанови про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу контроль за виконанням такої постанови здійснюється відповідними органами доходів і зборів»;

2) частину першу статті 292 доповнити реченням такого змісту: «Рішення суду про встановлення факту, що має юридичне значення, може бути оскаржене особою, яка вважає, що таке рішення зачіпає її права та інтереси»;

3) статтю 294 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Особа, яка не брала участі у справі, може подати апеляційну скаргу на рішення суду про встановлення факту, що має юридичне значення, протягом місяця з дня, коли ця особа дізналася про існування такого рішення»;

4) статтю 324 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У справах про встановлення факту, що має юридичне значення, рішення суду першої інстанції після його перегляду в апеляційному порядку, рішення і ухвала апеляційного суду, ухвалені за результатами апеляційного розгляду, можуть бути оскаржені особою, яка вважає, що таке рішення (ухвала) зачіпає її права та інтереси»;

5) статтю 325 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У справах про встановлення факту, що має юридичне значення, особа, яка не брала участі у справі, може подати касаційну скаргу протягом місяця з дня, коли ця особа дізналася про існування у справі судового рішення, яке вона має намір оскаржити».

5. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) у частині другій статті 134:

третє речення після слів «неповаги до суду вирішується» доповнити словом «цим»;

доповнити реченням такого змісту: «Постанова про притягнення до відповідальності за неповагу до суду ухвалюється без складення протоколу про адміністративне правопорушення, повинна містити відомості, передбачені статтею 283 Кодексу України про адміністративні правопорушення, є остаточною і оскарженню не підлягає. У разі ухвалення судом постанови про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу контроль за виконанням такої постанови здійснюється відповідними органами доходів і зборів»;

2) частину третю статті 169 доповнити реченням такого змісту: «Ухвала суду про внесення виправлень у судові рішення, що підлягає негайному виконанню, набирає законної сили з моменту проголошення, однак вона може бути оскаржена в загальному порядку»;

3) у статті 182:

частину другу викласти в такій редакції:
«2. Позовна заява, яка надійшла після дня завершення проведення заходів, визначених частиною першою цієї статті, залишається без розгляду»;
у частині четвертій слова «трьох днів після відкриття провадження, а в разі відкриття провадження» замінити словами «двадцять чотирьох годин після надходження позовної заяви, а в разі надходження позовної заяви»;
частину сьому доповнити абзацом такого змісту:

«У разі складності справи суд може відкласти складення постанови у повному обсязі відповідно до частини третьої статті 160 цього Кодексу. У такому разі особам, які брали участь у справі, невідкладно видаються копії постанови суду, що містить вступну і резолютивну частини та є підставою для негайного виконання».

6. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112):

1) у пункті 1.1 статті 1 слово «зокрема» замінити словами «а також в інших сферах, у тому числі»;

2) пункт 14.1 статті 14 доповнити підпунктом 14.1.37¹ такого змісту:

«14.1.37¹. громадське об'єднання, що виконує функції іноземного агента, — це громадське об'єднання, яке для забезпечення своєї діяльності отримує грошові кошти або майно від іноземних держав, їх державних органів, неурядових організацій інших держав, міжнародних неурядових організацій, іноземних громадян, осіб без громадянства або уповноважених ними осіб, які отримують грошові кошти чи інше майно із зазначених джерел, а також бере участь, у тому числі в інтересах іноземних джерел, у політичній діяльності на території України»;

3) у статті 157:

підпункт «г» пункту 157.1 доповнити словами «крім громадських об'єднань, що виконують функції іноземного агента»;

підпункт 157.11 після слів і цифр «пунктами 157.2-157.9 цієї статті» доповнити словами «а також неприбуткова організація є громадським об'єднанням, що виконує функції іноземного агента».

7. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

1) частину шосту статті 36 після слів «їх перші заступники і заступники» доповнити словами «начальники головних управлінь, управлінь та їх заступників»;

2) частину другу статті 216 після цифр «110» доповнити цифрами «110¹, а після цифр «359» — цифрами «361³, 361⁴, 362¹»;

3) у частині четвертій статті 330:

друге речення після слів «неповаги до суду вирішується» доповнити словом «цим»;

доповнити реченням такого змісту: «Постанова про притягнення до відповідальності за неповагу до суду ухвалюється без складення протоколу про адміністративне правопорушення, повинна містити відомості, передбачені статтею 283 Кодексу України про адміністративні правопорушення, є остаточною і оскарженню не підлягає. У разі ухвалення судом постанови про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу контроль за виконанням такої постанови здійснюється відповідними органами доходів і зборів»;

4) пункт 1 частини першої статті 477 після слів та цифр «статтею 145 (незаконне розголошення лікарської таємниці)» доповнити словами та цифрами «статтею 151¹ (наклеп)».

8. Пункт 13 частини першої статті 10 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20 із наступними змінами) доповнити словами «видавати в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України, дозволи на використання під час масових заходів форменого одягу, що повторює або схожий на формений одяг працівників правоохоронних органів чи військовослужбовців, а також на встановлення для проведення зборів, мітингів, вуличних походів чи демонстрацій конструкцій, палаток чи інших малих архітектурних форм, предметів чи конструкцій, що використовуватимуться як сцена, звукопідсилювальний апаратури».

9. Частину десяту статті 5 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 283; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 277) доповнити реченням такого змісту: «Здійснення релігійною організацією екстремістської діяльності заборонено».

10. Статтю 36¹ Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №53, ст. 793 із наступними змінами) доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Прокурор, обґрунтувавши необхідність захисту інтересів держави, також має право здійснювати представницькі інтереси держави в суді у формі звернення до суду з позовами (заявами, поданнями) з метою усунення перешкод у здійсненні права користування державним, комунальним майном чи майном громадських об'єднань».

11. У Законі України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №27, ст. 382 із наступними змінами):

1) статтю 24 доповнити пунктами 7 1-7¹⁸ такого змісту:

«7¹) розробляти порядок та вимоги щодо технічного захисту інформації, що становить державну таємницю, та службової інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах»;

7²) видавати та реєструвати відповідно до вимог законодавства ліцензії на провадження господарської діяльності у сфері технічного захисту інформації, встановлювати порядок видачи та видавати органам державної влади дозвіл на проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб, а також встановлювати порядок та здійснювати контроль за додержанням ліцензійних умов та умов проведення робіт для власних потреб»;

7³) організовувати та координувати спільно з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та сертифікації, роботи з проведення сертифікації засобів технічного

захисту інформації, організовувати та проводити державну експертизу у сфері технічного захисту інформації;

7⁴) здійснювати технічне регулювання у сфері технічного захисту інформації, організовувати та проводити оцінку відповідності, розробляти в установленому порядку стандарти, технічні регламенти, технічні умови;

7⁵) брати участь у межах своїх повноважень у погодженні питань щодо розміщення на території України дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав;

7⁶) встановлювати порядок та здійснювати державний контроль за станом технічного захисту інформації, що є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в органах державної влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, у тому числі в закордонних дипломатичних установах України, у місцях постійного і тимчасового перебування Президента України, Голови Верховної Ради України та Прем'єр-міністра України, а також під час діяльності на території України іноземних інспекційних груп відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

7⁷) видавати атестат відповідності комплексних систем захисту інформації інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, із застосуванням яких обробляється інформація, що становить державну таємницю, та службова інформація, вимогам нормативних документів з питань технічного захисту інформації;

7⁸) визначати порядок та здійснювати державний контроль за дотриманням умов експлуатації комплексних систем захисту інформації, які пройшли державну експертизу та на які видано атестат відповідності;

7⁹) розробляти та супроводжувати моделі технічних розвідок шляхом збору та аналізу інформації про існуючі системи і засоби технічних розвідок, тактик та методів їх застосування, а також перспектив розвитку; надавати рекомендації органам державної влади, органам місцевого самоврядування, військовим формуванням, підприємствам, установам та організаціям щодо забезпечення протидії технічним розвідкам, проводити оцінку загроз та вживати відповідних заходів для технічного захисту інформації;

7¹⁰) здійснювати методичне керівництво та координацію діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності у сфері технічного захисту інформації;

7¹¹) погоджувати в частині технічного захисту інформації проекти створення інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, в яких оброблятиметься інформація, що є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, проводити їх експертну оцінку і визначати можливості введення в експлуатацію;

7¹²) погоджувати та здійснювати контроль за виконанням технічних завдань на проектування, будівництво і реконструкцію особливо важливих об'єктів, розробку зразків військової та спеціальної техніки, у процесі експлуатації або застосування яких збирається, обробляється, зберігається, передається чи приймається інформація, що є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

7¹³) погоджувати проекти нормативно-правових актів з питань технічного захисту інформації, що є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, а також з питань щодо умов здійснення міжнародних передач засобів технічного захисту інформації, зокрема тих, що наявні у складі озброєння, військової та спеціальної техніки;

7¹⁴) встановлювати порядок і вимоги з питань технічного захисту інформації щодо використання інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, у тому числі загального користування, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, які збирають, обробляють, зберігають та передають інформацію, що є власністю держави, або інформацію з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

7¹⁵) розробляти та організовувати виконання наукових і науково-технічних програм у сфері технічного захисту інформації;

7¹⁶) організовувати та здійснювати спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки, науково-методичне управління підготовкою кадрів у сфері технічного захисту інформації;

7¹⁷) погоджувати міжнародні передачі засобів технічного захисту інформації, зокрема у складі озброєння, військової та спеціальної техніки;

7¹⁸) встановлювати порядок здійснення державного контролю за додержанням вимог законодавства у сфері надання послуг електронного цифрового підпису, а також за станом технічного захисту інформації, що є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, у тому числі під час провадження діяльності на території України іноземних інспекційних груп відповідно до міжнародних договорів України»;

2) частину першу статті 25 доповнити пунктами 2¹-2³ такого змісту:

«2¹) зупиняти дію або скасовувати в установленому порядку ліцензії на провадження господарської діяльності у сфері технічного захисту інформації, а також дозволів на проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб органам державної влади;

2²) проводити відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» планові та позапланові перевірки додержання ліцензійних умов провадження господарської діяльності у сфері технічного захисту інформації на підприємствах, в установах та організаціях, а також умов проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб в органах державної влади;

2³) зупиняти дію або скасовувати в установленому порядку атестати відповідності на комплексні системи захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах»;

2⁴) залучати фахівців з органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності за погодженням з їх керівниками до розгляду питань, що належать до її повноважень, а також до проведення спільних інспекційних перевірок;

2⁵) доступу в установленому порядку своїх уповноважених представників на об'єкти інформаційної діяльності та до інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, щодо яких здійснюється державний контроль за станом технічного захисту інформації, що є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом»;

2⁶) надавати на договірних засадах допомогу підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності у розробленні та здійсненні заходів із захисту інформаційних ресурсів в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, технічного захисту інформації;

2⁷) здійснювати планові та позапланові інспекційні перевірки стану технічного захисту інформації, що є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, у тому числі в закордонних дипломатичних установах України»;

2⁸) порушувати в установленому порядку питання про припинення інформаційної діяльності на об'єктах інформаційної діяльності або з використанням інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, на підприємствах, в установах та організаціях

ДОКУМЕНТИ

цях незалежно від форми власності у разі порушення ними вимог законодавства у сфері технічного захисту інформації;

2⁹) здійснювати міжнародне співробітництво з питань, що належать до її компетенції, розробляти пропозиції щодо укладення відповідних міжнародних договорів України, взаємодіяти відповідно до міжнародних договорів України з міжнародними організаціями з питань запобігання порушенню інформаційної безпеки і технічного захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах».

12. У Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 29, ст. 233; 2005 р., № 25, ст. 335; 2006 р., № 14, ст. 116):

1) назву викласти в такій редакції:

«Закон України

Про державний захист суддів, працівників апарату суду і працівників правоохоронних органів»;

2) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Завдання Закону

Цей Закон встановлює систему особливих заходів державного захисту суддів, працівників апарату суду і працівників правоохоронних органів від перешкоджання здійсненню правосуддя, виконанню покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань у зв'язку із службовою діяльністю на життя, здоров'я, житло і майно зазначених осіб, їхніх близьких родичів та членів сім'ї»;

3) частину другу статті 2 викласти в такій редакції:

«2. Близькі родичі, члени сім'ї, які відповідно до цього Закону підлягають захисту, — це чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі»;

4) у пункті «г» частини першої статті 3 слово «працівника» замінити словами «судді, працівника апарату суду чи працівника правоохоронного органу»;

5) у другому реченні частини першої статті 6 слова «місцевого бюджету» замінити словами «відповідних бюджетів»;

6) у статті 12 слово «іншого» замінити словом «працівника»;

7) пункт «а» частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

«а) заява судді, працівника апарату суду чи працівника правоохоронного органу, його близьких родичів або членів сім'ї»;

8) пункт «г» статті 14 викласти в такій редакції:

«г) голова суду — щодо захисту суддів, працівників апарату відповідного суду та інших органів, зазначених у статті 2 цього Закону, а також їхніх близьких родичів, членів сім'ї»;

9) пункт «г» частини першої статті 15 після слова «щодо» доповнити словами «суддів та»;

10) перше речення частини першої статті 16 після слів «в строк не більше трьох діб» доповнити словами «з дня одержання такої заяви (повідомлення)»;

11) у статті 24:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 24. Контроль і нагляд за виконанням законодавства про захист суддів, працівників апарату суду і працівників правоохоронних органів»;

у частині першій слова «Голова Верховного Суду України» замінити словами «Рада суддів України»;

12) у тексті Закону:

слова «працівники суду і правоохоронних органів», «працівники суду, правоохоронних органів» в усіх відмінках замінити словами «судді, працівники апарату суду і працівники правоохоронних органів» у відповідному відмінку;

слова «працівник суду або правоохоронного органу» в усіх відмінках замінити словами «суддя, працівник апарату суду або працівник правоохоронного органу» у відповідному відмінку;

слова «близький родич» в усіх відмінках і числах замінити словами «близький родич, член сім'ї» у відповідному відмінку і числі.

13. У Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном такого змісту:

«ідентифікаційна телекомунікаційна картка — засіб, що використовується для позначення (ідентифікації) кінцевого обладнання абонента в телекомунікаційній мережі (SIM-картка, USIM-картка, R-UIM-картка тощо)»;

2) частину першу статті 18 доповнити пунктом 23¹ такого змісту:

«23¹) приймає рішення про обмеження доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет, через які здійснюється розповсюдження інформації, поширення якої суперечить закону, або через які здійснюється діяльність інформаційного агентства без передбаченого законом свідчення про державну реєстрацію інформаційного агентства, та про поновлення такого доступу у разі видалення зазначеної інформації, отримання свідчення або скасування рішення, на підставі якого доступ було обмежено.

Рішення про обмеження доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет, через які здійснюється розповсюдження інформації, поширення якої суперечить закону, приймається на підставі висновку експерта щодо належності інформації до такої, поширення якої суперечить закону.

Рішення про обмеження доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет може бути оскаржено в суді в порядку адміністративного судочинства.

Ініціювання розгляду питання про обмеження доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет, залучення експертів, ухвалення, надсилання та виконання прийнятого рішення, усунення порушень особою, що її допустила, поновлення доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 39:

частину першу доповнити пунктом 18² такого змісту:

«18²) на підставі рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, обмежувати доступ своїх абонентів до ресурсів мережі Інтернет, через які здійснюється розповсюдження інформації, поширення якої суперечить закону, або через які здійснюється діяльність інформаційного агентства без передбаченого законом свідчення про державну реєстрацію інформаційного агентства, та поновлювати такий доступ на підставі відповідного рішення у разі видалення зазначеної інформації чи отримання свідчення або на підставі судового рішення, яким скасовано рішення про обмеження доступу абонентів до ресурсів мережі Інтернет»;

у першому абзаці частини другої слово та цифри «пунктів 1, 2, 10, 11, 12, 15, 17» замінити словом та цифрами «пунктів 2, 10, 11, 12, 15, 17»;

у частині четвертій слова «Оператори телекомунікації зобов'язані за власні кошти встановлювати» замінити словами «Оператори телекомунікацій (провайдері, у користуванні яких знаходяться телекомунікаційні мережі) зобов'язані за власні кошти закуповувати та встановлювати»;

4) частину сьому статті 42 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) надання послуг доступу до мережі Інтернет»;

5) частину другу статті 63 доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) надання телекомунікаційних послуг з використанням ідентифікаційних телекомунікаційних карток здійснюється на підставі договору, укладеного між оператором телекомунікацій і споживачем телекомунікаційних послуг, у порядку, встановленому законодавством».

14. У Законі України «Про інформаційні агентства» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 13, ст. 83):

1) статтю 5 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Не є діяльністю інформаційного агентства розповсюдження (поширення) інформаційної продукції через ресурси мережі Інтернет, що:

1) дублює зареєстрований в установленому порядку друкований засіб масової інформації;

2) здійснюється суб'єктами владних повноважень на своїх офіційних веб-сайтах;

3) здійснюється підприємствами, установами чи організаціями стосовно виключно власної діяльності;

4) здійснюється суб'єктами підприємницької діяльності, що поширюють інформацію про свою продукцію чи послуги з метою їх реалізації;

5) здійснюється особами на несистематичній, непрофесійній основі та без мети надання інформаційних послуг»;

2) частину першу статті 29 після слів «комп'ютерні мережі» доповнити словами «ресурси мережі Інтернет».

15. Частину третю статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299 із наступними змінами) доповнити пунктом 46 такого змісту:

«46) ввезення на територію України, вивезення з території України, виробництво, торгівля та використання безпілотних повітряних суден, що підлягають реєстрації у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України».

16. Частину першу статті 8 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265; 2006 р., № 18, ст. 155) доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) за рішенням органу, що його призначив».

17. Частину першу статті 3 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 347; 2009 р., № 24, ст. 296) доповнити абзацом шостим такого змісту:

«центральне управління Служби безпеки України та підпорядковані йому регіональні органи».

18. У Законі України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258 із наступними змінами):

1) абзац п'ятий частини першої статті 1 виключити;

2) у частині першій статті 16:

пункти 8, 14, 21, 32, 33 виключити;

пункт 16 після слів «порядку і вимог» доповнити словами «(крім порядку і вимог технічного захисту інформації)»;

пункт 17 викласти в такій редакції:

«17) видача та реєстрація відповідно до вимог законодавства ліцензії на провадження господарської діяльності у сфері криптографічного захисту інформації»;

у пункті 20 слова «та вжиття відповідних заходів для захисту інформації» замінити словами «та вжиття відповідних заходів для криптографічного захисту інформації»;

3) у частині першій статті 17:

у пункті 3 слова «яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом» виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) закупити дію або скасовувати в установленому порядку ліцензії на провадження господарської діяльності у сфері криптографічного захисту інформації»;

у пункті 7 слова «та/або технічного» виключити;

пункт 19 викласти в такій редакції:

«19) проводить планову та позапланову перевірку додержання ліцензійних умов провадження господарської діяльності у сфері криптографічного захисту інформації на підприємствах, в установах та організаціях»;

пункт 20 виключити;

4) у тексті Закону слова «та технічного», «технічного та» виключити.

19. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2013 р., № 25, ст. 247, № 37, ст. 490):

1) статтю 127 після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«7. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ та організацій, об'єднань громадян, яким направлено звернення Ради суддів України з питань забезпечення безпеки суддів, розглядають і надають письмову відповідь протягом 10 днів з дня надходження такого звернення. У разі неможливості розгляду звернення у визначений строк зазначені органи повідомляють про це листом з викладенням причин продовження строку розгляду, який не може перевищувати 30 днів з дня його отримання.

Відповідь у межах повноважень надається безпосередньо тим органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, до якого направлено звернення.

Посадові особи органів державної влади, органів місцевого самоврядування, керівники підприємств, установ та організацій, до яких надійшло звернення Ради суддів України, зобов'язані негайно вжити заходів до усунення загроз безпеці суддів, а за необхідності — притягти винних до відповідальності.

У засіданні Ради суддів України, на якому розглядається питання безпеки суддів, можуть брати участь запрошені Радою суддів України представники органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій за згодою їх керівників».

У зв'язку з цим частини сьому і восьмому вважати відповідно частинами восьмою і дев'ятою;

2) статтю 134 викласти в такій редакції:

«Стаття 134. Державний захист судді, його близьких родичів, членів сім'ї

1. Суддя, його близькі родичі та члени сім'ї (чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі), їхнє майно перебувають під особливим захистом держави. Органи внутрішніх справ зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення безпеки судді, його близьких родичів, членів сім'ї, збереження їхнього майна, якщо від судді надійде відповідна заява.

2. Вчинені у зв'язку із службовою діяльністю судді посягання на його життя і здоров'я, знищення чи пошкодження його майна, погроза вбивством, насильством чи пошкодженням майна судді, неповага до його честі та гідності, а також посягання на життя і здоров'я близьких родичів, членів сім'ї судді, погроза і їм вбивством, пошкодженням майна тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Забороняється розголошення відомостей про місце проживання судді та інших персональних даних про нього органами державної влади, органами місцевого самоврядування, довідковими службами АТС, операторами та провайдерами телекомунікацій, інформаційно-додітковими службами, а також будь-якими підприємствами, установами, організаціями та особами, яким ці відомості стали відомі у зв'язку із службовою діяльністю, крім випадків, передбачених законом, і лише в інтересах національної безпеки та прав людини або за згодою судді. Розголошення таких відомостей тягне за собою відповідальність згідно із законом.

4. Суддя має право на забезпечення засобами захисту та мобільними пристроями сповіщення про небезпеку, які йому надаються органами внутрішніх справ, а також на обладнання житла охороною та протипожежною сигналізацією за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

3) пункт 10 частини першої статті 146 доповнити словами «забезпечує функціонування системи відеоспостереження у приміщеннях судів та на прилеглих до них територіях»;

4) у статті 153:

друге речення частини першої доповнити словами «а також у взаємодії з органами внутрішніх справ підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду та охорону приміщень суду»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Судовим розпорядникам для виконання по-кладених на них обов'язків надається право застосовувати спеціальні засоби, що використовуються під час охорони громадського порядку, перелік та порядок застосування яких визначається Кабінетом Міністрів України»;

5) частину першу статті 154 після слів «а також» доповнити словом «цілодобову».

20. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №19-20, ст. 142; 2013 р., № 23, ст. 224):

1) у частині першій статті 18:

у пункті 3 слова «для фізичних осіб — платників податків» замінити словами «для фізичних осіб — платників податків, крім випадку ухвалення постанови про накладення на особу адміністративного стягнення за неповагу до суду»;

доповнити абзацом такого змісту:

«У виконавчому документі, виданому за результатами розгляду адміністративної справи в порядку статті 182 Кодексу адміністративного судочинства України, як боржник зазначаються лише особи, які можуть бути ідентифіковані. Під час виконання такого виконавчого документа державний виконавець вживає заходів до доведення змісту судового рішення та його виконання боржником, а також іншими особами, які мають намір реалізувати право на мирні зібрання».

2) абзац другий частини другої статті 25 після першого речення доповнити реченням такого змісту: «У разі виконання судового рішення про усунення перешкод у здійсненні права користування державним, комунальним майном чи майном громадянських об'єднань у рамках виконавчого провадження, відкритого за заявою прокурора, строк для самостійного виконання рішення у постанові не зазначається, а примусове виконання судового рішення розпочинається невідкладно».

21. У Законі України «Про громадські об'єднання» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №1, ст. 1):

1) статтю 1 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Громадське об'єднання вважається таким, що виконує функції іноземного агента, якщо для забезпечення своєї діяльності отримує грошові кошти або майно від іноземних держав, їх державних органів, неурядових організацій інших держав, міжнародних неурядових організацій, іноземних громадян, осіб без громадянства або уповноважених ними осіб, які отримують грошові кошти чи інше майно із зазначених джерел (далі — іноземні джерела), а також бере участь, у тому числі в інтересах іноземних джерел, у політичній діяльності на території України.

Громадське об'єднання, крім політичної партії, визнається таким, що бере участь у політичній діяльності на території України, якщо незалежно від цілей і завдань, визначених у його засновницьких документах, бере участь (у тому числі шляхом фінансування) в організації та проведенні політичних акцій, які мають на меті вплив на прийняття рішень державними органами, зміну державної політики, а також формування суспільної думки у вказаних цілях»;

2) частину першу статті 4 після слів «незаконне захоплення державної влади» доповнити словами «здійснення екстремістської діяльності»;

3) у статті 10:

частину другу доповнити третім реченням такого змісту: «У загальній назві громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, має міститися словосполучення «громадське об'єднання, що виконує функції іноземного агента»;

частину десяту після слів «Громадське об'єднання» доповнити словами «крім громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента»;

4) у статті 12:

частину першу після слів «зі статусом юридичної особи» доповнити словами «а також громадське об'єднання, що виконує функції іноземного агента»;

частину третю доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) заява про включення до Реєстру громадських об'єднань інформації щодо здійснення громадським об'єднанням своєї діяльності як громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, — для громадських об'єднань, що відповідають вимогам частини шостої статті 1 цього Закону»;

у частині четвертій слова та цифри «в пунктах 3 і 4» замінити словами та цифрами «в пунктах 3, 4 і 5»;

5) у статті 14:

назву доповнити словами «набуття статусу громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента»;

частину другу доповнити абзацом такого змісту:

«Громадське об'єднання, що здійснює діяльність зі статусом юридичної особи та має намір отримувати кошти чи інше майно з іноземних джерел і брати участь у політичній діяльності на території України, зобов'язане до початку такої діяльності подати (надіслати) до уповноваженого органу з питань реєстрації, в якому знаходиться її реєстраційна справа, заяву про включення до Реєстру громадських об'єднань інформації про здійснення громадським об'єднанням своєї діяльності як громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента. Інформація про здійснення громадським об'єднанням своєї діяльності у статусі громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, підлягає включенню до Реєстру громадських об'єднань не пізніше п'яти днів з дня отримання уповноваженим органом з питань реєстрації відповідної заяви»;

6) у статті 20:

частину другу доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) заяву про включення до Реєстру громадських об'єднань інформації про здійснення відокремленим підрозділом іноземної неурядової організації своєї діяльності у статусі громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, — якщо він має намір брати участь у політичній діяльності на території України»;

у частині третьої слова та цифри «у пунктах 2-6» замінити словами та цифрами «у пунктах 2-6, 8»;

частину дев'яту доповнити абзацом такого змісту:

«Відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації, який має намір брати участь у політичній діяльності на території України, зобов'язаний до початку такої діяльності подати (надіслати) до уповноваженого органу з питань реєстрації, який здійснив його акредитацію, заяву про включення до Реєстру громадських об'єднань інформації про здійснення відокремленим підрозділом іноземної неурядової організації своєї діяльності у статусі громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента. Інформація про здійснення відокремленим підрозділом іноземної неурядової організації своєї діяльності у статусі громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, підлягає включенню до Реєстру громадських об'єднань не пізніше п'яти днів з дня отримання уповноваженим органом з питань реєстрації відповідної заяви»;

7) пункт 1 частини першої статті 21 викласти в такій редакції:

«1) вільно поширювати інформацію про свою діяльність, пропонувати свою мету (цілі), при цьому матеріали, які розповсюджуються громадським об'єднанням, що виконує функції іноземного агента (у тому числі через засоби масової інформації та мережу Інтернет), мають супроводжуватися зазначенням, що вони видані та/або розповсюджуються громадським об'єднанням, що виконує функції іноземного агента»;

8) статтю 23 доповнити частинами четвертою — шостою такого змісту:

«4. Громадські об'єднання, що виконують функції іноземного агента, ведуть окремий бухгалтерський облік доходів (видатків), отриманих з іноземних джерел, та доходів (видатків), отриманих з інших джерел.

5. Громадські об'єднання, що виконують функції іноземного агента, відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації, який діє у статусі громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, повинні щомісяця подавати до уповноваженого органу з питань реєстрації документи про персональний склад керівних органів, а також інформацію про обсяг коштів чи іншого майна, отриманих з іноземних джерел, про запла-

новані цілі їх використання та фактичне використання, про заплановані програми діяльності та про фактичну діяльність.

6. Громадські об'єднання, що виконують функції іноземного агента, відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації, який діє у статусі громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, раз на три місяці повинні розміщувати в мережі Інтернет та публікувати в газетах «Голос України» чи «Урядовий кур'єр» звіт про свою діяльність в обсязі відомостей, що подаються до уповноваженого органу з питань реєстрації»;

9) перше речення частини першої статті 28 викласти в такій редакції:

«1. Громадське об'єднання може бути заборонено судом за позовом уповноваженого органу з питань реєстрації у разі встановлення порушення громадським об'єднанням вимог статей 36, 37 Конституції України, статті 4 цього Закону, а також невиконання обов'язку, передбаченого абзацом другим частини другої статті 14, частинами четвертою — шостою статті 23 цього Закону»;

10) частину четверту статті 30 викласти в такій редакції:

«4. Діяльність відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації може бути заборонена судом за позовом уповноваженого органу з питань реєстрації у разі встановлення порушення таким відокремленим підрозділом положень статей 36, 37 Конституції України, статті 4 цього Закону, положень інших законів, якими встановлюються обмеження щодо утворення та діяльності громадських об'єднань в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей, а також у разі невиконання обов'язку, передбаченого абзацом другим частини дев'ятої статті 20, частинами четвертою — шостою статті 23 цього Закону».

II. Перехідні та прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 4 пункту 13 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 травня 2014 року.

2. Особи, які здійснюють діяльність інформаційного агентства з розповсюдженням продукції інформаційного агентства через ресурси мережі Інтернет та не мають свідоцтва про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності, протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані отримати таке свідоцтво або припинити відповідну діяльність. Зазначені особи протягом тримісячного строку не можуть бути притягнуті до відповідальності за здійснення випуску та розповсюдження продукції інформаційного агентства без державної реєстрації.

3. Громадські об'єднання, а також відокремлені підрозділи іноземних неурядових організацій, які на день набрання чинності цим Законом отримують кошти чи інше майно з іноземних джерел та беруть участь у політичній діяльності на території України, зобов'язані протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом здійснити дії, необхідні для набуття ними статусу громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента, а також дії, необхідні для приведення найменування у відповідність із вимогами закону. Невиконання цього обов'язку є підставою для заборони громадського об'єднання чи припинення діяльності відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації у встановленому законом порядку.

4. Оператори та провайдери, які здійснюють діяльність у сфері телекомунікацій у виді надання послуг доступу до мережі Інтернет, зобов'язані протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом отримати відповідну ліцензію або припинити відповідну діяльність. Зазначені особи протягом тримісячного строку не можуть бути притягнуті до відповідальності за здійснення такого виду діяльності без ліцензії.

5. Особи, які здійснюють ввезення на територію України, вивезення з території України, виробництво, торгівлю чи використання безпілотних повітряних суден, що підлягають реєстрації у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України, зобов'язані протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом отримати відповідну ліцензію або припинити відповідну діяльність. Зазначені особи протягом тримісячного строку не можуть бути притягнуті до відповідальності за здійснення такого виду діяльності без ліцензії.

6. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

затвердити перелік критичних об'єктів національної інформаційної інфраструктури, їх категорії, порядок створення та ведення Реєстру таких об'єктів;

затвердити порядок ініціювання розгляду питання про обмеження доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет, залучення експертів, ухвалення, надсилання та виконання прийнятого рішення, усунення допущених порушень особою, яка їх допустила, поновлення доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет;

затвердити порядок видання дозволів на використання під час масових заходів форменого одягу, що повторює або схожий на формений одяг працівників правоохоронних органів чи військовослужбовців, а також на встановлення для проведення зборів, мітингів, вуличних походів чи демонстрацій конструкцій, палаток чи інших малих архітектурних форм, предметів чи конструкцій, що використовуватимуться як сцена, звукопідсилювальної апаратури;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень перегляд чи скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.